



Las injurias son las razones de los que tienen culpa (Jean Jacques Rousseau)

CATALUNYA

CRÍTICA

La fam i les ganes de dinar

- Primera
- Opini3n
- España
- Mundo
- Ciencia
- Economía
- Motor
- Deportes
- Cultura
- Comunicaci3n
- Última
- Índice del día
- Búsqueda
- Edici3n local
- M2
- Catalunya
- Baleares
- Servicios
- Traductor
- Televisi3n
- Resumen de prensa
- Hemeroteca
- Titulares por correo
- Suplementos
- Magazine
- Cr3nica
- El Cultural
- Su Vivienda
- Nueva Economía
- Motor
- Viajes
- Salud
- Aula
- Ariadna
- Metropoli
- Ayuda
- Mapa del sitio
- Preguntas frecuentes

UNA EDUCACI3N FRANCESA

Autor: Joan-Daniel Bezsonoff. Editorial: L'Avenç. Pàgines: 160. Preu: 17 euros.

Una educaci3n francesa de Joan-Daniel Bezsonoff és un llibre feliç, una petita obra mestra del gènere memorialístic modern en català. Clar i senzill. A més, és un llibre on s'ajunten la famosa fam amb les ganes de dinar, la fam de l'editor i les ganes de dinar de l'autor, la fam dels lectors i les ganes de dinar del llibre... Si mai hi ha hagut un llibre per tots els públics, des del més exigent fins el més general, és aquest indubtablement.

Ara bé, hem de dir les coses tal com són. En primera instància hem de felicitar l'editor Josep Maria Muñoz per la seva pressió sobre l'autor perquè escrivís precisament el llibre que comentem. Muñoz ha exercit d'editor de debò ja que ha demostrat, tal com ha de ser, que sabia més el que convenia a l'autor que ell mateix. Els autors sempre tenen aquest punt de ceguesa i per això necessiten bons editors que els encaminin cap als seus autèntics objectius.

Tot això ho dic davant l'evidència de l'excel·lència del llibre. Sempre que s'ha presentat l'avinentsa, Bezsonoff ha confessat, sense problemes, que no té imaginació com a autor. I Una educaci3n francesa és una clara demostració que l'autor tenia raó, però no cal interpretar aquesta afirmació de manera negativa. Tot el contrari: Bezsonoff no necessita la imaginació perquè treballa millor amb els materials nobles de la seva pròpia vida i la realitat més propera i ens els presenta, reelaborats literàriament, amb una càrrega humana, intel·lectual i artística que supera, amb escreix, la gran majoria de productes de la imaginació.

Originàriament, els 43 textos o capítols de l'obra eren articles publicats a les pàgines de la revista mensual de cultura i història, L'Avenç. Quan els textos eren articles de revista funcionaven perfectament com petites joies per assaborir d'un mes a l'altre i guardar. I ara en format llibre els articles, convertits en capítols, guanyen encara més, que ja és dir!, gràcies a l'impacte acumulatiu del conjunt.

Estructuralment, el llibre és una meravella perquè cada capítol gira a l'entorn d'un eix temàtic central com ara les llengües, els jocs, la música, el cinema, la família, l'escola i els estudis, les lectures i l'escriptura, les vacances, els costums... i paral·lelament molts dels temes concrets van saltant de capítol en capítol per formar efectes i ressons transversals molt ben aconseguits.

I també cal destacar el fet que la lectura del llibre constantment funciona



Informaci3n gratuita actualizada las 24 h.

SUSCRIBASE A
EL MUNDO

- Más informaci3n
- Renovar/Ampliar
- Estado suscripci3n
- Suscribase aquí
- Suscripci3n en papel

BUSCAR
con ARIADN@

Buscar en... ▼

Buscar

- Participaci3n
- Debates
- Charlas
- Encuentros digitales
- Correo

a dos nivells, barrejats de manera molt subtil. El primer nivell és l'extraordinària recreació matisada de l'evocació de l'impacte de la realitat més immediata i anodina sobre la sensibilitat de l'autor. I el segon nivell són les idees universals sobre la vida que es troben en el fons del text, idees sobre el pas del temps, la història, les relacions humanes, les emocions, la identitat, la vida moral, la societat moderna... És un llibre ple de vida i alhora savi i profund. Bezsonoff demostra que realitat i reflexió, vida i pensament no són qüestions excloents. En aquest sentit, Una educació francesa és un llibre agre dolç, dolç perquè l'autor és un vitalista nat que s'aferra a la vida i agre perquè l'autor no es mama el dit i ha observat els canvis irreveribles i emprobradors que s'han anat produint en el món contemporani.

La veu més tràgica de Bezsonoff es fa sentir clarament entre celebració i celebració de la immensa bellesa de la vida: «La França del segle XXI és el país del penediment històric, dels moralistes de trucalembut, dels jutges del passat que menyspreen les generacions anteriors, dels donadors de lliçons, dels policies del pensament, dels polítics incultes, dels professors que fan faltes d'ortografia, dels enamorats de l'exotisme que no accepten que uns altres ciutadans vulguin parlar una altra llengua.» Sobra cap comentari.

La prosa de Bezsonoff a Una educació francesa és francament extraordinària! Bezsonoff té una prosa d'una gran força i energia, dúctil, vital i detallista, rítmica i seductora, sinuosa i contundent... Llegir la seva prosa és una festa per l'oïda, el sentiment i l'intel·lecte. Bezsonoff, juntament amb el seu company d'armes literari Joan Lluís Lluís, està proposant un nou model de llengua reviscolat. Molts escriptors d'ara farien bé de parar l'orella.